

1985, 17. března – Sdělení VONS č. 428 „Odsouzení Lenky Marečkové“ o rozsudku Okresního soudu v Písku odsuzujícím Lenku Marečkovou pro trestný čin pobuřování k nepodmíněnému trestu odnětí svobody.

Senát Okresního soudu v Písku za předsednictví JUDr. Milana Frišmana odsoudil dne 13. března 1985 jedenadvacetiletou zaměstnankyni Dopravního podniku Metro Lenku Marečkovou pro trestný čin pobuřování podle § 100 odst. 1, písm a) a c) trestního zákona k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání sedmi měsíců v I. nápravně výchovné skupině. Prokurátor ani obviněná se nevyjádřili, podají-li v zákonné lhůtě odvolání: rozsudek proto nenabyl právní moci.¹

O případu Lenky Marečkové jsme již informovali ve sděleních č. 411 a 427.² V hlavním líčení, které právě proběhlo, posuzoval písecký soud přednes básní Lenky Marečkové jako trestný čin pobuřování, jsa vázán právním názorem Nejvyššího soudu, který zrušil předchozí pravomocný rozsudek v této věci. Prokurátor tentokráté žádal nepodmíněný trest při dolní hranici trestní sazby, která je v daném případě šest měsíců až tři roky. Obhájce se domáhal podmíněného trestu s poukazem na to, že z původně stanovené dvouleté zkušební lhůty už uplynula polovina. Soudní jednání bylo vedeno korektně. Absurdita případu, kdy je souzena dívka za přednes svých vlastních básní na oficiálním literárním večírku, byla zvýrazněna skutečností, že autorka básně Smrt diktátora, trestně stíhána proto, že jí měla hanobit L. Brežněva, byla odsouzena v den pohřbu K. Černěnka, přičemž trestní stíhání se táhne funkčním obdobím již třetího Brežněvova nástupce.³

Je nepochopitelné, že v této kauze byla potrestaná mladá žena za vyslovení svých politických názorů, které projevila ve svých básních. Je tedy třeba rozhodnutí píseckého soudu a celé trestní řízení s Lenkou Marečkovou odmítnout jako porušení základních občanských svobod a lidských práv.

Informace o Chartě, r. 8, 1985, č. 4, s. 19–20.